

"Tja, nu moet ik wel"

Al ver voordat er sprake was van het Focustraject, dacht Afke: ik moet echt een keer aanbellen bij 'die eenzame oude mevrouw op de hoek'. "Maar het kwam er nooit van."

"Ik geef catechisatie aan een groepje Joris-jongeren. Het tweede Focusgesprek ging over 'Omzien naar elkaar'. Ik gebruikte toen als voorbeeld dat ik er wel eens over dacht om langs te gaan bij die wat eenzame oude vrouw, maar het nooit deed. In een preek, in een gesprek, elke keer kwam 'de oude mevrouw op de hoek' weer terug. Tijdens de volgende catechisatie een week later, vroegen de jongeren of ik nou al bij die mevrouw had aangebeld. Nee dus. Toen dacht ik: 'Tja, nu moet ik wel'.

"De volgende dag trok ik de stoute schoenen aan en belde aan. Helaas had de oude vrouw er niet veel zin in. Het was dus eigenlijk mislukt. Maar tijdens de volgende catechisatie, weer een week later, begonnen de jongeren er opnieuw over. Ik kreeg nog wat tips over de vragen die ik aan haar kon stellen als ze de deur open zou doen... Een dag daarna kreeg ik via een app-groep waarbij ik aangesloten ben, een korte meditatie over omkijken naar mensen die er in onze maatschappij niet meer toe doen. Ik voelde dat als een aanwijzing van God dat ik het nog eens moest proberen.

"Toen ik opnieuw aanbelde, was er toevallig iemand anders bij de vrouw op bezoek. Die bezoeker stond op het punt om weg te gaan, deed de deur open, liet mij spontaan binnen en vertrok vervolgens zelf. Ik was dus opeens binnen en ging maar in een stoel zitten. Het werd best een gezellig bezoek, en daarmee was het ijs gebroken.

"Niet zonder trots wachtte ik de volgende catechisatie af. Mijn catechisanten kwamen toen ook zelf met een voorbeeld over eenzame mensen bij hen in de straat, waar ze wel eens wat lekkers brachten. Spontaan werd er die avond ook gebeden voor de 'oude

mevrouw op de hoek' door één van de catechisanten. Dat raakte me... Het voelde als ons gezamenlijke project.

"Nu is het voor mij een gewoonte geworden om elke maandag bij de oude vrouw op bezoek te gaan. We hebben al gekletst over vroeger en ze heeft me ook al laten weten dat ze geen zin meer heeft in het leven. Haar echtgenoot is twee jaar geleden overleden. Ze heeft het gevoel dat haar leven eigenlijk ook wel afgelopen is.

"Ik ben benieuwd hoe het verder gaat. Voor mijn gevoel moet ik nu proberen om het gesprek een laag dieper in te steken. Maar dat is best moeilijk. Ik merk ook dat ik hier steeds meer biddend mee omga. Ik wil doorzetten. Misschien kan ik eens van iemand een rolstoel lenen om een wandeling te maken met die mevrouw."

"De gesprekken zijn persoonlijker geworden en we kijken bewuster om ons heen."

"Onze kring in Vathorst liep al goed, voordat het Focustraject begon", zegt een lid van de Vathorstkring. "Om eerlijk te zijn vroegen sommige leden van onze kring zich af of er in onze kring echt wel behoefte was aan een Focustraject. We hadden immers best goede en prettige Bijbelstudies. Nu we een tijdje met het Focusmateriaal bezig zijn, merken we dat er dus wel verschil is. De gesprekken zijn persoonlijker geworden en we kijken bewuster om ons heen in de wijk.

"Onze Bijbelstudies waren goed, maar vooral gericht op kennis. De Focusgesprekken zijn meer gericht op persoonlijke geloofsbelevingen. We merken

ook dat het iets toevoegt als we de grote groep in kleine groepjes verdelen, van twee, drie of vier personen. Dan worden de gesprekken nog persoonlijker.

"Het is niet dat we opeens de dingen anders doen. We waren er als wijkkring altijd al voor elkaar. Maar het is net alsof we de dingen nu bewuster doen. Je wordt er nog meer bij stil gezet en in de Focusboekjes worden ideeën aangerijkt waarmee je de dingen makkelijker in praktijk kunt brengen. Door de persoonlijke gesprekken worden ook onze contacten persoonlijker. We maken net een beetje bewuster gebruik van onze wijkkring-app als we een oppas nodig

hebben of iets anders. De gemeente wordt op die manier nog meer een groep mensen op wie je een beroep kunt doen als het nodig is.

"Ik denk dat ik iets bewuster met de buurt bezig ben: Wie brengt God op mijn pad? Wie komt er in de wijk wonen? Wat kan ik voor diegene betekenen? Binnen het Focustraject heeft iedereen zo zijn aandeel. De een uit de kring is graag praktisch bezig met ondersteunen, de ander organiseert alles zo dat het goed verloopt. Dat is mooi om die verscheidenheid aan talenten te zien, en dat God ze allemaal kan gebruiken."

Stilte in de Kerk

Volgende week zondag, 31 maart, wordt het derde gesprek van Focus in de dienst behandeld. Dat gesprek zal vooral gaan over stilte: Stil worden voor Jezus, stil door Jezus, door wat Hij heeft gedaan en nog steeds doet voor mensen zoals ik.

Na afloop van de dienst gaan we niet meteen naar huis. We blijven een kort moment in de kerk. Samen. Als gemeente. In een moment van verstillig.

Zo verdiepen we ons geloof en gaan we sterker de week in.

Agenda

Blok 2

Gesprek 1 op 28 april.
Gesprek 2 kunnen de kringen zelf oppakken.
Gesprek 3 op 19 mei.

Focuspreken van Blok 2 en 3

Even een mogelijk misverstand uit de gemeente helpen: Een Focuspreek is geen vervanging voor een Focusgesprek. Het is de bedoeling dat een Focus Thema eerst in een preek wordt behandeld en dat vervolgens op kring of club in een Focusgesprek wordt gezocht naar een toepassing van dat thema op ons dagelijkse (geloofs)leven.

Op de volgende zondagen komen de gespreksthema's in een Focuspreek aan de orde:

Blok 3

Gesprek 1 op 8 september.
Gesprek 2 op 29 september.
Gesprek 3 op 27 oktober.
Gesprek 4 op 17 november (avonddienst).
Gesprek 5 op 8 december (avonddienst).

Koekjes voor de straatkrantverkoopster

In Drieluik schrijft Annelies Wernsen hoe ze samen met dochters Jedidja (6) en Hanna (4) koekjes bakte die ze in de stad aan een verkoopster van de Straatkrant hebben gegeven. Dat was een mooie invulling van een gesprek uit het gezinsboekje van Focus.

"Het ging over Zacheüs en dat mensen op hem neerkeken. Jedidja en Hanna kwamen toen zelf met het idee van een zwerver, of iemand die op straat woont. We bedachten samen om dan aan zo'n meneer of mevrouw koekjes te geven. Met de jongste heb ik koekjes gebakken, terwijl Wim met de oudste een doosje maakte. Daar hebben we de zelfgebakken koekjes in gedaan. Daarna hebben we gebeden of God ons in de stad iemand zou laten ontmoeten op wie mensen ook wel eens neerkijken. Dan zouden we aan die persoon de koekjes geven. Het werd een straatkrantverkoopster.

"Meer dan een week later stelde Hanna voor om na het avondeten voor straatkrantverkoopster te bidden. Ze had het dus onthouden en er iets mee gedaan.

"Tijdens een ander gezinsmoment uit het Focusboekje, over het thema eenzaamheid, kwamen ze zelf met een idee over een gescheiden man die hier vlakbij woont. Dat ze er misschien eens een kaartje door de brievenbus konden doen.

"We merken dat onze kinderen er enthousiast over zijn. Vaak zit er bij het gezinsmoment ook een liedje of opdracht. Daarmee wordt het thema voor hen al veel concreter.

"Maar eerlijk is eerlijk. Het zijn heus niet altijd topmomenten. En we behandelen ook niet elk gezinsmoment. We doen het gewoon wanneer het ons uitkomt, meestal op zaterdag of zondag.

"Het was mooi om onze meiden te zien stralen toen we de koekjes aan de mevrouw op straat gaven. Door ze zelf na te laten denken, wordt als vanzelf ook hun wereld groter. Zo leren ze om christelijk te zijn met hun handen en hun voeten."

Hanna en Jedidja

bakten koekjes

voor de straatkrantverkoopster

Voor alle vragen, mail naar: focusteam@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Praten kan ook: Nico van den Berge, Jan ten Hoor